No. 2103 Zaterdag 26 April 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Begrooting voor 1925

Voorloopig Verslag.

Algemeene beschouwingen.

(*Vervolg.*)

Eenige leden vroegen ook nog de aandacht van het Bestuur voor de publicatiën van de Inspectie der belastingen en van de Onderwijsinspectie in de „Curaçaosche Courant". Waartoe — zoo vroegen zij — was het noodig, dat wekelijks een opgaaf wordt gepubliceerd van alle ingekomen en uitgegane schepen, met naam van kapitein en specifieke opgaaf van de lading? De samenstelling van de wekelijksche opgaaf is een werk, dat dagelijksch de volle dagtaak van een ambtenaar opeischt. En vaak moet, op drukke dagen een handelaar met opslag of uitslag van zijn goederen een paar uren wachten en in extrakosten vervallen, omdat een of twee kommiezen in beslag genomen worden door het opmaken van de wekelijksche lijst voor de drukkerij.

Publikatiën als deze opgaaf van de haven- en handelsbeweging geschieden alleen bij havens, die hoofdzakelijk door in- en uitvoer gevoed worden, maar passen niet bij een haven als die van Willemstad, die in den waren zin des woords een transitohaven is.

En wat de publicaties van de Inspectie van het onderwijs betreft, veilig — meende men — konden o[illegible] de Curaçaosche Courant plegen te vullen, vervallen.

3. Meer nog dan door vereenvoudiging van de administratie kon — oordeelden de afdeelingen — door oordeelkundige en economische besteding der gelden op de uitgaven bezuinigd worden. Inzonderheid op de Afdeeling Openbare Werken moest — meende men — coûte que coûte in deze richting zeer sterk bezuinigd worden.

Als men ziet, dat deze Afdeeling in het afgeloopen jaar, niettegenstaande er veel, dat urgent was — maar daarover nader — is nagelaten of uitgesteld, niet minder dan f 366,092 heeft opgevorderd, dan ontkomt men niet aan de conclusie, dat er daar, hetzij in de werkwijze, hetzij in de gevolgde methoden, of misschien in de geheele opvatting van de taak van het Departement iets moet zijn, dat niet in orde is.

Men zag niet over het hoofd, dat in het genoemde bedrag ook begrepen is de koopsom van eenige onroerende goederen (tezamen f 85,000), noch dat onder de Afdeeling ook begrepen zijn den Mijnbouwkundigen dienst — ook waarover nader, — het Haven- en Loodswezen enz. Maar wat — zoo vroeg men zich af — is eigenlijk gepresteerd voor het na aftrek van de hierboven bedoelde onderafdeelingen resteerende toch nog respectabele bedrag van circa f 200,000 dat Openbare Werken verbruikt heeft?

Er is in het afgeloopen jaar weinig verricht, daarentegen veel nagelaten. Als verrichte werken van eenige beteekenis kon men slechts ontdekken: het asphalteeren van de Heerenstraat en van een klein eindje van de Breedestraat (dat in de Stadszijde), het bouwen van een regenbak op Pietermaai en de herstelling van de bij tijden voor een groot deel droogstaande kade langs het Brionplein.

Geen van deze werken mag eigenlijk aanspraak maken op een werk van eenige technische beteekenis noch van eenigen omvang. Technische moeilijkheden zouden zij alleen kunnen opleveren aan wie daarvan geen studie gemaakt heeft.

Aan den anderen kant is veel nagelaten of uitgesteld, wat zich reeds eenigzins begint te wreken op de ramingen van Openbare Werken voor 1925. Het onderhoud der gebouwen, maar vooral der straten en wegen heeft veel, ja, men mocht het niet verhelen — zeer veel te wenschen — gelaten. En waar men ten lange leste er toe overgegaan is hier en daar eenig herstel te verrichten, is dat dikwijls op eene wijze geschied, dat men het evengoed achterwege had kunnen laten. In het bijzonder werd in dit laatste verband de aandacht van het Bestuur gevestigd op de straat langs de Quinta Guzman Blanco aan de Overzijde en verder op den weg langs Mount Pleasant. Is — zoo werd gevraagd — het Bestuur niet met den Raad van meening, dat het aan de verbetering van die straat en dien weg bestede geld goeddeels als weggesmeten kan worden beschouwd?

Men had over de werkwijze aan Openbare Werken eenigzins uitgeweid, omdat eenige leden huiverig waren met de wetenschap op welke wijze toegestane credieten worden besteed, de groote sommen op de begrooting voor 1925 voor Openbare Werken aangevraagd, toe te staan. Deze leden wenschten eenigen waarborg, dat de aangevraagde gelden ten minste nuttig zullen worden besteed en yonden dien waarborg niet in de tegenwoordige opvattingen aan het Departement.

Zeer uitdrukkelijk op den voorgrond stellende, dat allerminst gebrek aan waardeering van de persoonlijke eigenschappen van den tegenwoordigen leider van het Departement en evenmin twijfel aan zijn [illegible] wenschten verscheidene leden hun houding tegenover verschillende posten van Afdeeling VIII afhankelijk te stellen van de stellige toezegging van den Gouverneur, dat zooveel mogelijk werken en met name het gewoon onderhoud der straten en wegen, der gebouwen en verder nieuwe werken, die daarvoor in aanmerking komen, *zullen worden aanbesteed.*

4. Weinig aangenaam had verscheidene leden getroffen de gang van zaken en de tegenover den Raad betrachte geheimzinnigheid in zake de Watervoorziening en den Mijnbouwkundigen dienst.

Buiten den Raad om is naast den reeds hier vertoevenden Mijningenieur nog een tweede ingenieur aangesteld, buiten den Raad om worden plantages en grondjes aangekocht voor de „watervoorziening", geheel buiten den Raad om, in het kort, gaat het geheele plan. En aan den Raad wordt, als het ware, een *blanco crediet* aangevraagd.

Men deed uitkomen, dat wil de Raad kunnen medewerken tot de credieten voor de watervoorziening, hij eerst in staat moet worden gesteld het geheele plan te beoordeelen, de kosten berekening af te wegen tegenover de te verwachten resultaten.

Wat men tot dusverre heeft mogen ontwaren van de werkzaamheden in verband met de watervoorziening was — men kon het niet achterwege houden — bedroevend weinig. En als men in den aankoop van Hato en van een gedeelte van Bonavista eene aanwijzing mocht zien van de richting, waarin de oplossing zou worden gezocht, als resultaat zeer pover.

Overigens is het van algemeene bekendheid, dat de gronden van Hato en Bonavista waterrijk zijn. Moest — zoo vroegen een paar leden — er zulk een langdurig deskundig onderzoek toe noodig zijn om dit feit vast te stellen?

Hoewel men de gedachtenwisseling met het Bestuur over alles wat den Mijnbouwkundigen dienst en het onderzoek naar de wijze van watervoorziening gevoegelijk zou kunnen uitstellen totdat het ontworpen plan van watervoorziening en van het onderzoek van den bodem ter kennis van den Raad zal zijn gebracht, wenschten de Afdeelingen reeds thans toch enkele vragen te stellen op welker beantwoording zij, in verband met de door sommige leden in te nemen houding tegenover de aanhangige belastingvoorstellen, prijs zouden stellen.

1o. Op welk terrein hebben zich eigenlijk de werkzaamheden van den Mijnbouwkundigen ingenieur bewogen sinds hij een aanvang heeft gemaakt met zijn onderzoek betreffende de watervoorziening?

2o. Lagen die werkzaamheden in elk geval op zoodanig terrein, dat zij niet door den ingenieur, Hoofd van Openbare Werken, hadden kunnen worden verricht?

3o. Op welke wijze, door welke methoden is de waterhoudendheid van Hato en Bonavista vastgesteld en waarop berust de berekening, dat men van Hato zelfs in den droogsten tijd op 100 M3 water per dag mag rekenen?

4. Is het juist, wat algemeen gezegd werd, dat het water uit de bronnen van Hato *eerst na* den koop van de plantage op de geschiktheid als drinkwater is onderzocht? En wat is de slotsom van dit onderzoek geweest?

5. Meer in het algemeen wenschten verscheidene leden hier als hunne meening weergegeven te zien, dat uitgaven voor onderzoekingen als in de vorige paragraaph bedoeld, niet ten laste van de Curaçaosche begrooting behooren te worden gebracht. Men heeft hier immers te maken met eigenlijke exploratie-uitgaven, die door den exploitant en niet door den [illegible] gedragen. Dat ten slotte, nu Curaçao voor het sluitend maken zijner begrooting nog eene bijdrage uit de Rijksschatkist behoeft, de uitgaven toch ten laste van het Moederland komen, maakt, meende men, geen verschil. Overigens is het zeer de vraag of het niet juist aan de Curaçao van bovenaf opgelegde uitgaven te wijten is, dat de Curaçaosche begrooting nog steeds met een tekort, waarvoor een beroep op het Moederland gedaan moet worden, sluit.

Droegen beschouwingen als de hierboven weergegevene vroeger, toen zelfs na afvoering van al de uitgaven als bovenbedoeld de begrooting niet geheel sluitend te maken was, een academisch karakter, thans, nu de omstandigheden zich voor Curaçao zoozeer gewijzigd hebben, dat, dank zij vooral het sterk accres der Middelen, een sluitende begrooting niet langer tot het rijk der illusiën behoort, passen zij in de spheer der werkelijkheid.

Eenige leden herhaalden daarom hun verzoek reeds bij eene vorige gelegenheid aan het Bestuur gedaan, om in overleg met Zijne Excellentie den Minister van Koloniën eene splitsing der uitgaven te willen bewerkstelligen, waarbij enkele uitgaven w. o. in de eerste plaats die voor onderzoekingen, proefnemingen enz. in het geheel niet meer op de begrooting van Curaçao, maar op de Staatsbegrooting voor Koloniën zullen paraisseeren.

Voorts werd nog aanbevolen eene splitsing op de begrooting zelve der uitgaven en inkomsten in gewone en buitengewone.

Voor de beoordeeling toch of er voor de huishouding der Kolonie al dan niet een bijdrage uit 's Rijks schatkist vereischt wordt, behooren uitsluitend de gewone uitgaven en inkomsten tegenover elkander gesteld te worden. Huldigde men de tegenovergestelde opvatting, dan zou men steeds van eene sluitende begrooting eene niet sluitende kunnen maken, door, om maar een voorbeeld te noemen, enkele onroerende goederen aan te koopen.

6. De afdeelingen twijfelden er niet aan of bij een zuinig beheer, waarbij de maatregelen ter economische ontwikkeling van deze eilanden niet in het gedrag behoeven te komen, is eerlang het evenwicht tusschen de gewone inkomsten en uitgaven te bereiken. Zelfs verwachtten meerdere leden, dat de opbrengst der der Middelen zoodanig zal meevallen, dat reeds de onderwerpelijke begrooting met een geraamd tekort van f 349 406 — bij de eind-afrekening zal blijken een nagenoeg *sluitende te zijn.*

Daarvoor zal alleen maar noodig zijn:

1o. dat er de gewenschte vereenvoudiging in de administratie wordt gebracht, waardoor reeds in 1925 op verschillende posten wat overgehouden wordt;

2o. dat de verlangde splitsing der uitgaven tot stand komt, waardoor de begrooting ontlast wordt van eenige uitgaven, die strikt beschouwd niet op de Curaçaosche begrooting thuisbehooren;

3o. dat in het bijzonder op de Afdeelingen Eeredienst en Onderwijs, Openbaren Gezondheidsdienst en Openbare Werken eenige ingrijpende bezuinigingen worden gebracht, en

4o. dat de besteding der gelden op economische wijze geschiedt.

7. Naast hetgeen reeds ten aanzien van Openbare Werken is te berde gebracht, wees men op de zeer groote uitzetting der uitgaven, die speciaal de twee andere hierbovengenoemde afdeelingen in de laatste jaren geleidelijk hebben ondergaan.

Wat onderwijs betreft was de groote uitzetting in de eerste plaats te wijten aan de wettelijke verplichtingen ontstaan door de gelijkstelling.

Intusschen is het daarom niet te minder noodzakelijk, dat men maatregelen neemt om toekomstige uitzetting zooveel mogelijk te beteugelen, een inzicht, waartoe men in het Moederland al gekomen is.

Als middelen om hiertoe te geraken, opperden eenige leden het denkbeeld van combineering van de hoogste, gewoonlijk uit slechts enkele leerlingen bestaande klassen der scholen voor M. U. L. O. Voorts als het kan, eenige uitbreiding van het aantal leerlingen per klas aan de scholen voor L. O. Voor de buitenscholen gaf men het denkbeeld in overweging van de school met halve schooltijden, die voor Ned. Oost-Indie wordt aanbevolen.

Wat dit laatste denkbeeld betreft werd aangevoerd, dat het misschien zelfs in het belang van het onderwijs, maar zeker in dat der leerlingen en hunne ouders is, daar immers *alle* kinderen dan steeds thuis het middagmaal kunnen gebruiken.

Een lid gaf zijne meening te kennen dat de bovenaangegeven middelen, om te geraken tot beteugeling der uitzetting van van de uitgaven van het onderwijs, niet in het belang van dat onderwijs zullen zijn.

Een ander lid deelde mede, dat in Scandinavië onderwijs gegeven wordt door rondreizende schoolmeesters, welk systeem daar goed schijnt te voldoen, en wat zeker goedkooper is dan het hier gevolgde.

Voorts werd nog de wenschelijkheid van het opheffen van een paar van de werkelijk te vele leergangen bepleit. In dit verband zou men gaarne een opgaaf verstrekt krijgen van het aantal leerlingen waarmede elk dier leergangen in 1923 aangevangen en geëindigd is.

Wat de normaallessen betreft meende men, dat in het algemeen, de kosten daarvan door het geheven lesgeld behooren te worden goedgemaakt en dat vooral hierom, omdat het meermalen gebleken is, dat leerlingen zich na bepaald diploma niet voor het onderwijs beschikbaar stellen. Mede zou het zoowel in het belang van een goede en degelijke opleiding als van de ernstige candidaten zijn, dat de tijd noodig voor de studie niet gedeeltelijk werd verspild aan onderwijs in niet-examenvakken, maar meer dan thans het geval is werd besteed aan de voorname examenvakken, waarop zoovele candidaten stranden.

Tot de Afdeeling Openbare Gezondheidsdienst gekomen wenschten de Afdeeling het verzoek te doen, dat in den vervolge niet weer, zooals het vooral bij deze Afdeeling dikwijls is voorgekomen, buiten den Raad om ambtenaren worden aangesteld met een veel hoogere bezoldiging dan waarop bij de traktementsregeling en op de begrooting gerekend. Overschrijding van begrootingsposten uit dezen hoofde behooren tot de groote uitzonderingen beperkt te blijven en eigenlijk alleen voor te komen wanneer men bij de een of andere gelegenheid de beschikking wenscht te krijgen over een persoon uitstekende boven zijns gelijken of wanneer bij de vervulling van eene vacature een noodtoestand intreedt.

Men is er zich niet van bewust, dat bij den Gezondheidsdienst een der beide hierbovengenoemde omstandigheden zich heeft voorgedaan. Men heeft, voor zoover den Raad bekend, bij de oproeping van gegadigden geen bijzondere eischen gesteld, waaraan alleen een primus inter pares zou kunnen beantwoorden, evenmin is er in de Kolonie gebrek aan doktoren geweest. Integendeel hebben verschillende gouvernements-geneeskundigen den Gouvernements-dienst vaarwel

gezegd, niet wegens vertrek van hier, maar uit—als het openbaar gerucht waarheid bevat—ontevredenheid over dienstregelingen.

(Wordt vervolgd).

Onze Begrooting voor 1924 in de 2e Kamer.

Memorie van Antwoord.

ALGEMEENE BESCHOUWINGEN.

Regeeringsbeleid; economische toestand.

Ten aanzien van de opmerkingen naar aanleiding van den op bldz. 4 van de Memorie van Toelichting, sub *art.* 147, besproken maatregel betreffende het begrootingsbeheer moge de ondergeteekende verwijzen naar hetgeen in zijn Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Kamer nopens de Surinaamsche begrooting voor 1924 is aangeteekend met betrekking tot de overeenkomstige opmerkingen, welke in dat Verslag ter zake van den voor die Kolonie voorgestelden gelijksoortigen maatregel zijn medegedeeld.

Welke uitgaven den leden voor oogen stonden, die de opmerking maakten, dat, nu de financieele vooruitzichten voor Curaçao gunstiger werden, wijziging moest worden gebracht in het systeem om uitgaven, welke op eene kapitaalsrekening thuis behooren, onder de gewone uitgaven te brengen, is den ondergeteekende niet geheel duidelijk. Dat in het algemeen inachtneming van die onderscheiding aanbeveling verdient. mits aan het begrip „kapitaalsuitgaven" in den hierbedoelden zin streng worde vastgehouden, is niettemin ook zijn gevoelen.

De juistheid van het inzicht beamend, dat alleen bevordering van een gezonden economischen toestand tot een reëele en blijvende bezuiniging kan voeren, kan ook de ondergeteekende het niet anders dan betreuren, dat de ongunstige toestand van de Rijksmiddelen, waarvan Curaçao nog steeds afhankelijk is voor het behoud van evenwicht tusschen uitgaven en ontvangsten, voorshands niet alleen tot uitstel dwingt van betrekkelijk kostbare maatregelen tot verheffing van het economisch peil, maar ook beperking oplegt, zelfs waar het voorzieningen van bescheiden omvang geldt.

Naar de ondergeteekende meent te mogen vertrouwen, zal die onthouding slechts van tijdelijken aard behoeven te zijn, in aanmerking genomen de gunstige financieele vooruitzichten, waarop voor de eigen huishouding der Kolonie hierboven werd gewezen.

Voor zoover de levensomstandigheden van de bevolking der kleinere eilanden ongunstig zijn, is dit in groote mate te wijten aan factoren, welke de Overheid niet in hare macht heeft. Aan pogingen tot verheffing van het welvaartspeil ook op die eilanden heeft het niet ontbroken en de ondergeteekende zal zijne medewerking aan een verder streven in die richting binnen de grenzen van het bereikbare gaarne verleenen.

Maatregelen tot volstrekten tegengang van tijdelijke emigratie kunnen van Overheidswege, zonder te vervallen in ontoelaatbare aantasting van de persoonlijke vrijheid, bezwaarlijk genomen worden. Hetgeen gedaan kan worden en gedaan wordt, bepaalt zich tot de inwinning en het verstrekken van inlichtingen omtrent de levensvoorwaarden als anderszins ter plaatse, waarheen de emigranten zich plegen te begeven, en tot verzekering van de medewerking der consulaire ambtenaren om, des noodig, de belangen der geëmigreerden en van hunne achtergelaten betrekkingen te bevorderen. Zooals in de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Eerste Kamer betreffende de Curaçaosche begrooting voor 1921 is medegedeeld, hebben de Overheidsbemoeiingen reeds toen ten gevolge gehad, dat vele emigranten bereid werden bevonden om bij hun vertrek een deel van het ontvangen voorschot aan het bestuur af te dragen ten behoeve van hunne familieleden, terwijl consulaire ambtenaren en werkgevers aangezocht waren om de geëmigreerden aan te sporen tot overmaking van een gedeelte van hun loon voor hetzelfde doel. Intusschen moge de ondergeteekende doen uitkomen, dat de emigratie op groote schaal, waarop in het verslag wordt gedoeld, tot staan is gekomen niet alleen, doch zelfs dat een groot aantal geëmigreerden inmiddels is teruggekeerd. De aangelegenheid heeft niettemin bij voortduring de volle aandacht van de Overheid.

Zooals de Gouverneur in zijne Memorie van Toelichting bij de ontwerpbegrooting voor 1923 ad *art.* 89 te kennen gat, kon aan het plan-HELFRICH in zake de ontwikkeling van den kleinen landbouw in 1921 slechts ten deele uitvoering worden gegeven, eensdeels ten gevolge van de langdurige droogte, anderdeels omdat de geneigdheid tot het nemen van voorschotten, zoodra redelijke waarborgen voor de terugbetaling werden geëischt, gering bleek. Het ligt niettemin ook thans nog geenszins in de bedoeling, van verdere stappen in de onderwerpelijke richting af te zien. Waar tot dusver de belangstelling van de zijde der bevolking gering is, meent de ondergeteekende echter, dat het onderhavig krediet beperkt kan blijven tot de reeds bij de begrooting voor 1923 aangenomen grens van f 10.000 en dit te meer, waar desvereischt aanvulling uit den post voor Onvoorziene uitgaven kan geschieden.

Luidens een van de Wis- en Natuurkundige Afdeeling der Koninklijke Akademie van Wetenschappen ontvangen verslag omtrent het procédé-GOUDSWAARD tot bereiding van aloïne, zouden cultuurproeven behooren te worden genomen, welke, om tot een betrouwbaar resultaat te voeren, noodwendig onder deskundige leiding zouden moeten staan. In verband daarmede heeft de ondergeteekende voormeld verslag in handen gesteld van den Gouverneur, van wien nog geen bericht ter zake is ontvangen.

Inderdaad was de waarde van den dollar op Curaçao sterk wisselend. Van Januari tot ultimo September 1923 schommelde de koers tusschen 2,54 en 2,5625, van October tot ultimo December van dat jaar tusschen 2,5625 en 2,65. De laagste stand over 1923 werd bereikt in Juli, nl. 2.53, de hoogste stand in November 2.69. In Januari 1924 steeg de koers zelfs tot 2,7051. Daar de invoer uit de Vereenigde Staten zeer aanzienlijk is — in 1923 ter waarde van ruim f 4.500.000 — oefent de onvaste stand van den wisselkoers een ongunstigen invloed uit op den economischen toestand van Curaçao. Uit het feit evenwel dat de noteering van den Nederlandschen gulden van 1 Januari tot en met 18 Maart 1923 100,75 was, van 18 Maart tot 20 Mei 1923 100,50 bedroeg en sedert laatstgenoemden datum pari staat, blijkt duidelijk, dat de onzekerheid van den wisselkoers op New-York uitsluitend is toe te schrijven aan intrinsieke waardeverandering van den dollar, waartegen het Gouvernement niets vermag.

Gevallen, dat ambtenaren verplaatst zijn, terwijl de onder hunne leiding ondernomen werken slechts ten halve waren uitgevoerd, zijn den ondergeteekende niet bekend.

Haven van Willemstad; straten aldaar.

Overeenkomstig zijne toezegging naar aanleiding van de opmerkingen ter zake van het lid der Kamer, den heer IJZERMAN, heeft de ondergeteekende den Gouverneur verzocht hem zijne inzichten mede te deelen, wat aangaat de aan de haven van Willemstad verder aan te brengen verbeteringen.

De Landvoogd is van oordeel, dat door de voortdurende uitbreiding van de scheepvaart eerlang verschillende maatregelen dienen te worden getroffen.

Onder die maatregelen neemt de watervoorziening voor de schepen de eerste plaats in. Het daaromtrent ingesteld onderzoek verkeert thans in een zoodanig stadium, dat, naar de ondergeteekende vertrouwt, eerlang voorstellen tegemoet mogen worden gezien tot inleiding van de uitvoering der vereischte werken.

Voor een ander desideratum, het leggen van twee meerboeien in het Schottegat, is bij de onderhavige begrooting een krediet van f 17 000 onder den post Nieuwe werken (*art.* 123) aangevraagd.

Onder dat artikel is voorts een krediet opgenomen voor de verbetering van de Ruijterkade bij den ingang van het Waaigat, waardoor de capaciteit van de haven ten aanzien van lig- en losplaatsen eenigszins wordt vergroot en een goede verbinding verkregen zal worden tusschen de Handelskade en het De Ruijterplein.

Ook de verbetering van de eerstgenoemde kade zal ter hand dienen te worden genomen, terwijl verder in het voornemen ligt het tot stand brengen van eene verbinding tusschen de beide stadsgedeelten langs de haven met motorpontjes.

Met betrekking tot de straten te Willemstad deelt de Gouverneur mede, dat, al moge het onderhoud te wenschen hebben overgelaten, van achteruitgang geen sprake is. De straten en wegen zijn niet slechter dan voorheen. De alsnog vereischte verbeteringen zullen, met het oog op de hooge kosten, geleidelijk worden ondernomen. In verband daarmede moge de ondergeteekende er op wijzen, dat in het meergenoemd artikel 123 een post van f 4000 begrepen is voor de aanschaffing van werktuigen ter verbetering van de wegen, o.a. voor asphalteering en oliebesproeiing.

Welkom. Met het SS. van *Rensselaer* zijn Woensdagmorgen weer in de kolonie teruggekeerd de Heer E. DE VEER ABRAHAMSZ, advocaat generaal bij het Hof van Justitie en lid van de Kol. Raad en de Heer C. AMELUNXEN, onderwijzer aan de Hendrikschool alhier.

Onderwijs.

Naar verbetering van het onderwijs, ook door voorziening in de behoefte aan geschikte leerkrachten, wordt voortdurend gestreefd. Wat de lagere onderwijsbevoegdheid betreft, wordt zoowel bij het openbaar als bij het bijzonder onderwijs gelegenheid verstrekt tot opleiding voor het verkrijgen van die bevoegdheid. Zooals blijkt uit bijlage K. van het Koloniaal Verslag van 1923, is het aantal dergenen, die zich voor het onderwijs bekwamen, niet onaanzienlijk. Niet minder dan 51 candidaten hadden zich aangemeld voor de in die bijlage genoemde examens, terwijl aan 37 hunner de begeerde akte werd uitgereikt.

Waar, zooals uit de voormelde bijlage blijkt, het aantal voor de akte als onderwijzer 3de en 4de klasse geslaagden 12 bedraagt en dit getal in verhouding tot het totaal aantal bij het openbaar en het bijzonder onderwijs werkzame leerkrachten (220) niet gering mag heeten, acht de ondergeteekende het niet onwaarschijnlijk, dat in de behoefte aan leerkrachten met de lagere onderwijsbevoegdheid op den duur door aldus gevormden zal kunnen worden voorzien.

Aan de behoefte aan leerkrachten met hoogere bevoegdheid bij het openbaar onderwijs wordt zooveel mogelijk tegemoetgekomen door uitzending van personeel uit Nederland. Op het einde van 1923 kon een vakleeraar voor de Engelsche taal in het bezit van de akte M.O. worden uitgezonden en er bestaat vooruitzicht, dat eerlang tot de uitzending van een onderwijzer voor wiskunde zal kunnen worden overgegaan, waardoor aan de ingekomen aanvragen om uitzending van leerkrachten uit Nederland zal zijn voldaan. De ondergeteekende kan dan ook niet onderschrijven de in dit verband in het Voorloopig Verslag uitgesproken meening, dat voor de onderwijzers de salarissen te laag en over het algemeen de arbeidsvoorwaarden te ongunstig zijn.

Evenmin kan de ondergeteekende zich vereenigen met het oordeel van die leden, dat de onvoldoendheid der salarissen aan de gelijkstelling van het bijzonder met het openbaar onderwijs moet worden toegeschreven, omdat die gelijkstelling gemaakt heeft, dat de voor het onderwijs beschikbare gelden voor een groot deel aan subsidies voor het bijzonder onderwijs worden besteed. Immers, zooals verscheidene andere leden in dat verband hebben aangevoerd, bestaat voor de salarieering van de openbare onderwijzers een vaste regeling. Deze regeling heeft de Gouverneur, in overleg en na verkregen overeenstemming met den Kolonialen Raad, tot stand gebracht gelijktijdig met die van de bezoldigingen van andere landsdienaren, en de bedragen der bezoldigingen zijn toen in onderling verband volgens algemeene normen bepaald. De overweging, dat aan het bijzonder onderwijs ten gevolge van de gelijkstelling zooveel meer ten koste moet worden gelegd, is daarbij niet van invloed geweest.

Strafstelsel; gevangenis op St. Martin.

De ondergeteekende zal de opmerking betreffende de resultaten van het in de kolonie toegepast strafstelsel onder de aandacht van den Landvoogd brengen en met dezen in overleg treden over de vraag, of er aanleiding bestaat om eene herziening van het stelsel in overweging te nemen.

In verband met de mededeelingen voorkomende in „Voz di Pueblo" van 22 Juni 1923, omtrent de inrichting van de gevangenis op St. Martin en de behandeling van de gevangenen aldaar, publiceerde het blad in zijn nummer van 13 Juni d.a.v. een schrijven van den Procureur-Generaal, naar aanleiding van een door ingezetenen van Philipsburg op genoemd eiland tot hem gerichte klacht, betreffende de uitvoering van de wettelijke bepalingen ten aanzien van de gevangenis of het huis van bewaring aldaar.

De ondergeteekende heeft geen aanleiding gevonden om den Gouverneur, aan wiens aandacht de aangelegenheid ongetwijfeld niet is ontsnapt, om inlichtingen te vragen. Hij acht het niet aannemelijk, dat, waar de Procureur-Generaal kennis draagt van handelingen, welke volgens de in genoemd blad gegeven voorstelling inderdaad ontoelaatbaar zouden zijn, door die autoriteit c.q. niet de vereischte stappen zouden zijn gedaan om maatregelen te nemen of voor te stellen, welke eene herhaling zouden voorkomen.

De ondergeteekende zal niettemin, zij het vermoedelijk ten overvloede, de aandacht van den Gouverneur alsnog op de zaak vestigen.

Reorganisatie van de politie.

Het met den Gouverneur gepleegd overleg bevindt zich in zoodanig stadium, dat spoedig een definitief voorstel van den landvoogd tegemoet mag worden gezien.

Onder de huidige omstandigheden, welk tot de uiterste zuinigheid dwingen, kan bezwaarlijk sprake zijn van een streven naar een voortreffelijken toestand op politioneel gebied. De ondergeteekende vertrouwt niettemin, dat eene bevredigende regeling verkregen zal kunnen worden hetzij door de totstandbrenging van een zoo goed mogelijk georganiseerd korps burgerpolitie, met een klein garnizoen daarnaast, hetzij door samensmelting van het Garnizoen en de burgerpolitie tot één militair korps.

Rechtspositie der ambtenaren.

Naar de ondergeteekende meent, geeft de circulaire van den Gouverneur van 5 November 1923 geen grond tot eenige bezorgdheid omtrent de vrijheid van meeningsuiting van de ambtenaren. De circulaire heeft enkel ten doel te voorkomen, dat ambtenaren zonder voorkennis van hoogerhand polemieken in nieuwsbladen voeren over aangelegenheden betreffende den inwendigen dienst. Zoodanige polemieken kunnen met het oog op de belangen van den dienst bezwaarlijk onvoorwaardelijk worden toegelaten.

Verbetering van de scheepvaartwetgeving.

De ondergeteekende zal zich met den Gouverneur in verbinding stellen over de vraag, óf en in hoever de scheepvaartwetgeving verbetering behoeft.

Watervoorziening.

De meening, dat uit den aankoop van de plantage Hato in het belang van de watervoorziening moet worden afgeleid, dat afgezien is van de uitvoering van het plan-WEIJS betreffende die voorziening, is juist.

Uit een door den mijningenieur MOLENGRAAFF ingesteld geologisch en hydrologisch onderzoek ter plaatse, waar volgens het evenbedoeld plan een ondergrondsch waterresevoir zou worden gevormd, is namelijk gebleken, dat de samenstelling van den bodem van dien aard is, dat omzetting van het afvloeiend water in grondwater niet mogelijk worden geacht. De ondergeteekende moge hieraan toevoegen, dat Professor WEIJS, waar plaatselijke bekendheid hem geheel ontbrak, zelf den wensch heeft uitgesproken, dat, alvorens te besluiten tot uitvoering van het door hem aanbevolen plan, door een plaatselijk onderzoek zou worden uitgemaakt, of daartegen geen hem onbekende bezwaren zouden bestaan.

Gedistilleerd-accijns.

Het is, voor zoover den ondergeteekende bekend, niet gebleken, dat de gedistilleerd-accijns, welke op het einde van 1922 van f 100 op f 120 per Hectoliter werd gebracht (tegen f 330 per Hectoliter hier te lande), tot uitgebreide smokkelhandel leidt en tot veelvuldig gebruik van schadelijke alcoholhoudende dranken.

Artikelen.

Artikel 30. De verlaging van de oorspronkelijke raming van dezen post is mede een gevolg van de noodzakelijkheid van bezuiniging. Bedenkelijke gevolgen zullen bezwaarlijk te duchten zijn van een maatregel, die slechts beoogt de uitkeering aan het onderhavig opvoedingsgesticht voor voogdijkinderen voorloopig te houden op het bedrag, dat over 1922 daaraan ten koste werd gelegd. Berekend naar den destijds gegolden hebbenden maatstaf zouden voor dit bedrag nog vier kinderen meer kunnen worden opgenomen dan op het einde van 1922 aanwezig waren.

De maatregel komt geheel overeen met dien, welke blijkens de toelichting bij de artikelen 93 en 94 van de Surinaamsche begrooting voor 1923 ten aanzien van uitkeeringen van gelijken aard aldaar is toegepast; ook deze uitkeeringen zijn toen gefixeerd op het voor 1922 uitgekeerd bedrag.

Er moge intusschen op worden gewezen, dat ten aanzien van het krediet voor veroordeelde kinderen geen beperking wordt opgelegd.

Artikel 147. Ook de ondergeteekende kan het slechts betreuren, dat hij aan de posten voor den bouw van een school voor bijzonder onderwijs te Jan Doret en voor den aanleg van nieuwe straten te Willemstad en ophooging van pleinen en straten aan het Waaigat niet als gewone kredieten een plaats in de begrooting heeft kunnen geven. De toestand van 's Rijks financiën, welke eene overschrijding van de geraamde bijdrage aan de geldmiddelen van Curaçao niet gedoogt, maakte zulks onmogelijk. Waar de ondergeteekende nochtans overtuigd was van de wenschelijkheid der totstandbrenging van de onderhavige voorzieningen, heeft hij gemeend daarvoor voorwaardelijke kredieten te moeten aanvragen.

Het ligt niet in de bedoeling, dat de uitvoering van de in het onderhavig artikel genoemde werken zal plaatsvinden in de volgorde, waarin zij aldaar voorkomen.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Paul Jan over Jan Paul.

Lezers, kent gij den schrijver, die zich „Jan Paul" noemt? Waarschijnlijk wel, niet waar? Hij immers is het, die vele humoristische „inktspatten" en „ditjes en datjes" in de „AMIGOE" geschreven heeft, waardoor nogal eens over hem gesproken is, zoowel ten goede als ten kwade.

Maar, weet gij nu ook, wie hij eigelijk is? Wanneer men die stukjes leest met den naam „Jan Paul" er onder, die zelfs herinneringen wakker roept aan den grooten Duitschen „Jean Paul", dan krijgt men soms den indruk, dat men te doen heeft met de een of ander „jolly good fellow", een man van de wereld, die op de „Blaak" in Rotterdam of in de Kalverstraat in Amsterdam of op de Boulevards in Parijs, geen slecht figuur zou slaan, doch als men dan tot de ontdekking komt, dat hij pastoor is van de een of andere negerparochie in een buitendistrict op Curaçao, tot welks godsdienstig niveau hij is afgedaald, dan staat men eenigszins verbluft. En toch schijnt dat waar te zijn.

Hij moet een R. K. priester zijn, die mogelijk ook als Jan Paul gedoopt is, in elk geval „Jan Paul" als nom de plume gekozen heeft, gelijk de beroemde DELIA FRANCISCUS als priestres van Terpsychore, optreedt onder den naam van „NORKA ROUSKAYA". Heeft hij of zij nu wel 't recht om zich zoo'n naam te kiezen? Een kinderachtige vraag, niet waar? Ja, maar toch niet zoo heel kinderachtig. Want niet lang geleden, werd op de terechtzitting van het Kantongerecht op dit eiland, bij de behandeling van het strafproces van het O. M. tegen pastoor Euwens, vanwege den beklaagde de vraag aan getuige gesteld: „welk recht heeft Delia Franciscus om den naam van Norka Rouskaya te dragen? Een zeer diepgaande vraag, een psychologisch probleem van niet geringe beteekenis. Doch laten wij daar verder niet op ingaan. Zijn recht om zich „Jan Paul" te noemen, zal ik niet betwisten, want „in jure" zal ik in dit opzicht weinig succes hebben, maar logisch mogen wij toch zeker zoo redeneeren: „wanneer Jan Paul dat recht heeft, dan heeft Norka Rouskaya dat toch zeker ook.".

Laat ik nu voortgaan met U „Jan Paul" nader voor te stellen. Ik val met de deur in huis. Hij is een vent van.........

Vat het [illegible] hier puntjes [illegible] goed gezelschap. Verder is hij een vent van meer dan middelbare grootte, ja, heel wat meer. Evenals een Rotterdamsche heipaal diep naar beneden schiet, zoo gaat hij als een telefoonpaal hoog naar boven. Hij ziet er ietwat vermagerd uit, is niet heelemaal „recht", een breed langwerpig gelaat, breed voorhoofd, waar achter diepe gedachte huizen, een eenigszins gebogen neus, snor noch baard, kin gewoon, merkbare teekenen geene, behalve wanneer hij zijn hoed niet op heeft, een rond kaal geschoren plekje op zijn kruin. In zijn voorkomen is iets voornaams, iets hoogs, iets poseerends. Evenals hij in „ditjes en datjes" poseert, als de geestige man, zoo poseert hij ook als hij over straat loopt, als de hoog verheven priester, ver boven 't gewoel der wereld. Als men zijn gang een oogenblik gadeslaat, dan verraadt dat zijn gansche persoonlijkheid. En die gang spreekt niet in zijn voordeel. Dat is ongeveer den indruk, die „Jan Paul" op mij maakt. Is die indruk verkeerd of heb ik weer een „domheid" begaan? Wel, dan vraag ik nederig excuus, want als men mij op een fout wijst, dan erken ik gaarne ongelijk.

Dat is bij iedereen, lang niet het geval, zelfs niet bij iemand die zich een nederig discipel van Jesus noemt. Want Jan Paul werd eens op een fout gewezen, doch stijfkoppig hield hij vol, dat hij gelijk had. Met zoo iemand is het dus moeilijk te redeneeren over gelijk en ongelijk. Maar als humorist, ik wil eerlijk zijn, is hij zoo nu en dan heel goed. Of dit nu evenwel in zijn voordeel pleit, weet ik niet, want P. A. Genestet, over zijn academievrienden schrijvende, zeide niet erg voldaan: „de vent werd *humorist*". Maar als voorstander en voorbeeldgever van de Christelijke leer, zijn wij zeer zeker over hem niet voldaan. Daarvan mogen wij gerust zeggen: „Schwamm drüber". Zijn laatste of voorlaatste stuk, voorkomend in de AMIGOE van den 5n April d.j. toont duidelijk *wie* en *wat* de man is. Drommels, dat was een meesterstuk. 't Papier zelfs waarop het gedrukt was, werd er een beetje vies door. Voor autoriteiten zelfs heeft hij geen respect. Hij is een man, die zegt; „I dont care a d...." en toch laat hij ontingevuld, wat hij eigenlijk wil zeggen. Hij beweert, dat het heelemaal zijn gewoonte niet is, een blad voor den mond te nemen. In zijn onschendbaarheid mag hij zeggen wat hij wil, doch even later zegt hij: „vul liever zelf dien naam maar in, want er liggen overal voetangels en klemmen". Dat geeft weer een ander kijk op dien moed van hem, om te zeggen wat hij wil. Of 't kan ook zijn, dat hij nu weer eens schrijft als priester en dan weer als „Jan Paul". In elk geval al zijn" „dont care" is niets anders dan „bluff.. Zoodra een priester in het nauw zit, dan ligt hij op zijn knieën en vraagt „pardon". Daarom meent hij verder ook alles te mogen schrijven, omdat volgens hem de priesters boven de strafwet staan, „want, zegt hij, wie zoo een hoogstaand priester voor den strafrechter heeft durven brengen, zoo waarlijk als er een God in den hemel is, die is voor zijn leven lang verdoemd. Volgens hem zal Gods straf hem niet ontgaan. En hiermede daalt zijn wraakzucht tot het peil van den „cunucu" neger. Wanneer hij zag, dat de man, die in het proces Euwens-Rouskaya, maar een zakelijke rol gespeeld heeft, met de pest geslagen werd, op zijn knieën langs de straat kruipend om een bete broods bedelend, dan zou zijn fijne Christelijke priesterziel genieten van bovenaarsche vreugde. En na dezen vloek besluit hij met de woorden: „Gods molens malen langzaam, maar zij malen ook zeer fijn". Doch de lezers zullen het wel begrepen hebben, waar deze priester heen wil. Volgens zijn theorie zou men tegen een priester geen recht kunnen doen gelden, want wie tegen een priester ageert, is voor zijn leven lang verdoemd, om van het hier namaals niet te spreken. In dit geval is zoowel de vervolgende zaakwaarnemer als de rechter die een beklaagde heeft veroordeeld verdoemd. Want priesters kunnen geen kwaad doen. Wel, wel, is dat niet prachtig? Zou het dan niet goed zijn om een voorstel bij den koloniaen Raad in te dienen, om de wet te herzien, in dien zin, dat „priesters" in den vervolge onschendbaar zullen zijn? Jan Paul vindt immers, dat een priester maar raak kan schrijven en iedereen mag beleedigen, als hij de „moraal" volgens de opvatting van priesters maar verdedigt. Omdat nu gebleken is, dat dit nu nog niet gaat, ten minste bij eene samenstelling van de rechtbank als de huidige, moet de wet herzien [illegible] ter, is geen gewoon mensch, hij staat *onder* en *boven* de wet. Werkelijk, ik heb eerst het zaakje niet van dezen kant bekeken, maar nu begin ik er wel wat voor te voelen. Ik hoop daarom, dat het Bestuur aan deze zeer gewichtige zaak de aandacht zal schenken, want, en hier komt Jan Paul met een hevige bedreiging: „indien dat niet kan gebeuren, wel leve Columbia". De vrees bestaat daarom, dat wij een priesteruittocht zullen krijgen naar Columbia, indien onze wet niet spoedig wordt herzien. De kerk wordt hier al te zwaar vervolgd. Maar, men hoort het reeds mompelen, dat zou een zegen zijn voor ons volk, niet waar? en voor onze financiën, jonge, spreek me daar niet over. Wat een reuze-stap zou dat zijn in de richting van een sluitende begrooting. En nu Jan Paul adieu, maar wees niet meer zoo...... want wat zal er overblijven van die „ongerepte priestereer".

Paul Jan.

Willemstad April 17 | 1924.

Naschrift der Redaktie.

Wij ontvingen bovenstaand stuk van „PAUL JAN" met beleefd verzoek ter opname. Op grond, dat de Heer L. O. LAMPE in de *Curaçaosche Ditjes en Datjes* in het nummer van den *Amigoe di Curaçao* van 5 April is aangevallen, vermeent de Schrijver ook aanspraak te maken op een plaatsruimte in betreffende blad om hem (L.O.L.) te kunnen (mogen: Red. *Am.*) verdedigen.

Met die redeneering als zoodanig kunnen wij wel accoord gaan."

Als de lezer in dit stuk hier of daar eenige taal- of andere fouten mocht ontmoeten, wijzen wij daarvan de verantwoordelijkheid af.

Zeker, fouten ontsieren elk stuk. Doch wij wenschen dezen *Paul Jan* geen gelegenheid aan te bieden om aan zijn vriend den praktizijn stof te leveren weer voor een nieuwe aanklacht, mogelijk zelfs wegens valschheid in geschrifte, tegen den *Amigoe*.

Aan de lezers laten wij liever het oordeel of en in hoeverre deze *Paul Jan* er in geslaagd is zijn vriend L.O.L. te verdedigen.

Ook na het geheele artikel met alle aandacht gelezen en herlezen te hebben, konden wij geen spoor of zweem, geen schijn of schaduw er in ontdekken van iets, wat maar in de verte op verdediging van zijn vriend L.O.L. gelijkt.

Wel tracht de schrijver op minderwaardige wijze den persoon van Jan Paul neer te halen door allerlei insinuaties beneden peil. Gelukkig staat JAN PAUL 's naam en als schrijver en als priester alom zoo hoog in aanzien, en zoo stevig gegrondvest, dat het wroeten en knagen om dezen „heipaal" en „telefoonpaal" af te knabbelen of neer te halen, een stumperig gedoe lijkt, dat bij de meesten afkeer en weerzin of verontwaardiging zal opwekken.

Onze JAN PAUL, die een onbetwistbaar recht heeft op dien naam, kan een staat van dienst van zijn openbaar leven overleggen, nog aangevuld met een conduitelijst van getuigenissen omtrent zijn privé leven als priester, die een gloriekroon vormen om zijn grijzende haren.

Of deze Paul Jan of zijn intimus L.O.L. voor zich een dergelijke schitterende conduitestaat zoowel van zijn openbaar als privaatleven zal kunnen overleggen of daartoe genegen zal zijn, moeten we eerst nog afwachten.

Als we echter zien, dat deze schrijver zijn artikel begint met een hoogst eervollen naam te verdraaien, en verder de geschiedenis verdraait, de Christelijke leer en moraal verdraait, de aangehaalde teksten uit het stuk van JAN PAUL verdraait, wellicht om een vleugje succès bij vrienden „in de Soos aan de bittertafel" te kunnen inoogsten, dan vormt deze laatste bladzijde van zijn conduitestaat er een, die weinig eer voor hem inlegt.

En hiermede zullen onze lezers het wel met ons eens zijn, dat wij de welwillendheid al tot het uiterste gedreven hebben door dergelijk schrijfsel (doch nu ook voor de laatste maal) in onze kolommen op te nemen.

Berichten uit de Kolonie.

Ontvangen.

Ontvangen van het Consulaat van Noorwegen alhier een interessante brochure: *Noruega y su Comercio exterior.*

— van de firma EDWARDS, HENRIQUEZ & Co. *Across the Atlantic.*— TOWN & COUNTRY.

— Van de *Curaçaosche Handel My* alhier, een reclame-brochuurtje voor: *Murray Cords „Never a Worry"*.

Goede Reis.

Met het *SS. Stuyvesant* vertrokken Donderdag namiddag [illegible] Z.Exc. VAN DER STR[illegible] en dochter, Belgisch Gezant bij de Republieken van Colombia en Venezuela.

de Z.Eerw. Pater B. VAN EVERDINGEN, pastoor v. d. Playa van Aruba met een jaar verlof, en de jongeheeren Adr. en Ety Laclé, zonen van den Heer Adr. Laclé van Aruba, tot voortzetting hunner studiën aan het Canisius-College te Nijmegen.

de Heer 'T SAS, opzichter bij O. W. alhier.

Excursie naar Aruba.

Per *Merida* vertrokken ll. Zaterdag avond naar Aruba de Sport-Vereeniging Sparta e. a. in het geheel 159 personen, en het SS. *Brion* met ± 80 personen. De *Merida* keerde reeds Maandag tegen middernacht en de *Brion* eerst Dinsdag morgen vandaar weer terug.

Zondag middag werd op Aruba tusschen *Sparta* en *Vitesse* een voetbalmatch gespeeld, die voor *Sparta* met 2—0 eindigde.

Zeer velen hebben zich die 2 dagen kostelijk geamuseerd.

Voor enkelen schijnt echter het ideaal van een excursie hierin te bestaan door zich naar hartelust aan dronkenschap over te geven.

Voor vele reizigers was het ruwe weer tijdens de terugreis en al het onaangename van de zeeziekte een bittere nasmaak van die genoegelijke dagen.

Garnizoen.

Volgens onze vroegere aankondiging zou de nieuwe Commandant van het Garnizoen C. J. DE RIDDER, den 4n April uit Amsterdam vertrekken en had dus deze week met de *van Rensselaer* hier moeten aankomen. Hetgeen niet gebeurd is.

Blijkens een advertentie in *Het Kol. Weekblad* van 13 Maart overleed den 8 Maart MEVR. JOH. CHRISTINA DE RIDDER — VAN PESKI, echtgenoote van de Heer J. C. DE RIDDER, Kapt. O. I. L. met verlof.

Hoogstwaarschijnlijk zal aan dit onverwacht overlijden van zijn echtgenoote het uitstel tot 2 Mei van zijn reis naar Curaçao te wijten zijn.

Firma James & Henry Jones.

De bovengenoemde Handelsfirma, en die ook tevens met het agentschap belast was van de Engelsche Stoomvaart- Mij.en *Harryson & Leyland lines* is na vele tientallen jaren bestaan, opgeheven.

Plaatsgebrek.

Wegens plaatsgebrek moesten we enkele berichten achterwege of tot de volgende week laten liggen.

Officieele Berichten.

De tijd. deurwaarder der belastingen alhier P. J. W. de Vos is definitief als zoodanig benoemd.

De seiner bij de D. T., C. A. Beaujon, wnd. hoofd van het station op St. Martin N.G. is overgeplaatst naar Curaçao; de seiner P. J. Frigerio van Aruba naar St. Martin als hoofd van den post aldaar, en de seiner van Curaçao P. A. Simon naar Aruba als hoofd van den post aldaar.

De leergangen voor stroohoedenvlechten voor volwassenen te Kralendijk en Rincon op Bonaire zijn opgeheven.

De R. K. Geestelijke van den 2n rang H. J. Hagemans is in activiteit hersteld; aan den R. K. Geestelijke van den 2n rang Th. A. Lamers, thans met verlof in Nederland, is om gewichtige redenen drie maanden verlofsverlenging verleend; en aan den R. K. Geestelijke van den 2n rang F. A. van Everdingen is om gewichtige redenen drie maanden verlof naar Nederland verleend.

Aan de agenten van politie 2e klasse H. Marcelis en Z. M. Martina is tot herstel van gezondheid respectievelijk een maand en veertien dagen verlof verleend.

Aan Mej. B. R. Prince, onderwijzeres 3e klasse aan de Wilheminaschool alhier, is tot herstel van gezondheid drie maanden verlof verleend, met vergunning dit verlof in Nederland door te brengen.

De tijd. bode J. van Ecks is definitief benoemd tot bode bij de Gouvernements-Secretarie, den Kolonialen Raad en de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Mej. R. Abbad is tijdelijk benoemd tot onderwijzeres 3e klasse aan de Wilhelminaschool alhier.

De Gouverneur heeft, op een door Zijne Excellentie op den 19den dezer aan den Prins der Nederlanden verzonden telegram, luidende: „Curaçao biedt Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig hare oprechte gelukwenschen aan", op dienzelfden dag het volgende draadbericht uit 's Gravenhage ontvangen: „Oprechten dank. Prins Hendrik".

Zeilvaart

gedurende de maand Maart 1924.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	19	Aruba	21
Bonaire	35	Bonaire	40
Bov. Eilanden	1	Cape Haitien	1
Golfport	1	Golfport	1
Guanta	2	Guadaloupe	2
La Guaira	1	Guanta	3
La Vela de Coro	14	Jacmel	1
Maracaibo	13	La Guaira	2
Mayaguez	2	La Vela de Coro	12
Pampatar	1	Maracaibo	16
Ponce	2	Mayaguez	1
Pto. Cabello	19	Pampatar	6
Rio Hacha	6	Ponce	1
Sto. Domingo	2	Pto Cabello	13
San Juan P. R.	2	Pto. Rico	1
St. Martin N.G.	1	Rio Hacha	2
Tucacas	1	Sto Domingo	2
Zee	4	San Juan P. R.	1
		St. Martin N.G.	2
Totaal	126	Totaal	128

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Mrt. 1924 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Maart 1924	126	37.207	33.871	148	966.391	557.341
Vorige maanden	226	51.402	46.609	252	1.593.536	907.692
Totaal	352	88.609	80.480	400	2.559.927	1.465.033

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en de visscherij.

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan art. 7 en 9 der Verordening van 11 April 1923 (P. B. No. 14) luidende:

Art. 7.

„Voor elken hond. waarvoor belasting is voldaan, wordt door of vanwege het hoofd of plaatselijk hoofd van politie, op verzoek van den belastingplichtige kosteloos een kenteeken uitgereikt.

Dit kenteeken wordt jaarlijks door den Procureur-generaal in de maand April vastgesteld.

Tot primo Juli blijft het kenteeken van het onmiddellijk voorafgaande belastingjaar geldig."

Art. 9.

„Het kenteeken moet door den hond duidelijk zichtbaar en aan den halsband worden gedragen.

„Alle honden, die op den openbaren weg, alsmede op voor den ieder toegankelijk particulier erf worden aangetroffen zonder van het vereischte kenteeken voorzien te zijn, zijn ter beschikking van de politie en kunnen, indien het noodig wordt geoordeeld, onmiddellijk worden afgemaakt."

„Het kenteeken zal dit belastingjaar den vorm van een kruis en tot opschrift hebben het woord „Curaçao," het volgnummer en de getallen 19 en 24."

„Het kenteeken is aan de hoofdwacht der politie te Willemstad verkrijgbaar.

Curaçao, den 7n April 1924.

De Procureur-generaal,

3—6 *J. B. GORSIRA.*

Bekendmaking.

De verkoop van Juweelen en van Gouden en Zilveren voorwerpen, ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleend van den **5 Mei** af tot en met **31 December 1922**, onder **No. 3608 D** tot en met **No. 5237 E**, zal plaats hebben op Donderdag den 1en Mei a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 26den April 1924.

De Voorzitter

13 H. J. Cohen Henriquez